

Uitspraak Raad van Tucht

Kenmerk RBT:2023:009

klachtnummer xx

uitspraakdatum: 16 januari 2024

Uitspraak van de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag

inzake de klacht van

A te C (hierna te noemen: klagster)

tegen

mr. B, kantoorhoudend te **D** (hierna: beklaagde)

1. Loop van het geding

1.1 Op 31 mei 2022 heeft klagster bij de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Raad) een klacht ingediend tegen beklaagde.

1.2 Beklaagde heeft met dagtekening 2 oktober 2022 een verweerschrift ingediend en dat aangevuld op 14 januari 2023.

1.3 De op grond van artikel 9 van het Reglement Tuchtrechtspraak RB (hierna: het RTRB) plaatsgevonden mediation heeft niet tot een oplossing geleid.

1.4 Klagster heeft een conclusie van repliek ingediend.

1.5 Beklaagde heeft een conclusie van dupliek ingediend.

1.6 De mondelinge behandeling van de klacht heeft op de zitting van de Raad van 12 september 2023 te Den Haag. Daarbij is klagster verschenen en gehoord. Beklaagde is niet verschenen. Blijkens de gegevens in het dossier is beklaagde deugdelijk en tijdig opgeroepen voor de zitting.

1.7 Van het verhandelde ter zitting zijn op de voet van artikel 12, vijfde lid van het RTRB, geluidsopnamen gemaakt.

2. Feiten

2.1 Beklaagde is als belastingadviseur werkzaam te D en is als lid van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Vereniging) als "RB" ingeschreven. Hij verricht zijn werkzaamheden als belastingadviseur zelfstandig onder de naam "E".

2.2 Beklaagde verzorgt reeds meer dan 30 jaren de aangiften inkomstenbelasting/premieheffing volksverzekeringen (hierna: IB/PVV) van klagster. Tot 2007 verzorgde beklaagde ook de aangiften

vennootschapsbelasting van een Besloten Vennootschap waarvan de aandelen werden gehouden door klaagster. Aan de dienstverlening lag geen schriftelijke overeenkomst van opdracht ten grondslag.

De jaarlijkse werkwijze van beklaagde was aldus dat klaagster zich in het voorjaar met alle relevante fiscale informatie over het voorafgaande aangiftejaar meldde bij beklaagde. Vervolgens nam beklaagde eventuele bijzonderheden met haar door en stelde hij de aangifte op en diende hij deze namens klaagster in.

2.3 Reeds over de aangiftejaren vóór 2017, werden door verschillende belastingplichtigen en/of hun belastingadviseurs fiscale procedures gevoerd met betrekking tot de rechtmatigheid van de zogenoemde Box-3 heffing, meer specifiek met betrekking tot de bepaling van het “inkomen” in Box 3. Hieraan werd in de fiscale pers ruime aandacht besteed.

2.4 Op 14 juni 2019 oordeelde de Hoge Raad dat in 2013 en 2014 het forfaitair rendement van xx% te hoog was. Daarbij werd aan de wetgever de tijd gegeven de wetgeving op dit punt aan te passen. Met ingang van het aangiftejaar 2017 is door de fiscale wetgever bij de bepaling van het inkomen in Box 3 de zogenoemde ‘vermogensmix’ geïntroduceerd. Ook tegen deze wijze van berekenen van het inkomen zijn fiscale procedures gestart.

2.5 Op 7 juli 2018, 18 april 2019, 23 april 2020 en 25 maart 2021 zijn in dat kader voor de belastingen jaren 2017, 2018, 2019 respectievelijk 2020 ‘de aanwijzing bezwaarschriften tegen definitieve aanslagen inkomstenbelasting als massaal bezwaar’ bekend gemaakt.

2.6 De jaarlijkse werkwijze van beklaagde was aldus dat klaagster zich in het voorjaar met alle relevante fiscale informatie over het voorafgaande aangiftejaar meldde bij beklaagde. Zo ook in 2021. In het kader van zijn dienstverlening aan klaagster heeft beklaagde onder meer haar aangifte IB/PVV 2020 opgesteld en deze op 5 maart 2021 via F digitaal bij de belastingdienst ingediend. Tot de aangegeven inkomensbestanddelen behoort een belastbaar inkomen uit sparen en beleggen (hierna: Box 3). De tot het rendementsvermogen behorende bezittingen van klaagster bestaan (nagenoeg) geheel uit banktegoeden. Over 2020 is klaagster € xx IB/PVV in Box 3 verschuldigd. Op basis van de eerder voor de jaren 2017, 2018 en 2019 met hulp van beklaagde ingediende aangiften IB/PVV van klaagster was zij over haar Box 3 inkomen van die jaren € xx, € xx respectievelijk € xx verschuldigd.

2.7 In geen van de jaren 2017 tot en met 2020 is door of namens klaagster bezwaar gemaakt tegen de haar opgelegde definitieve aanslag IB/PVV.

2.8 Op 7 september 2021 heeft klaagster aan beklaagde een e-mail verzonden waarin zij schrijft:

“(…)

Ik las vandaag in Trouw dat er tot dit weekend **individueel bezwaar** gemaakt kan worden bij de belastingdienst tegen spaarbelasting in box 3 in afwachting van uitspraak Hoge Raad. Ik heb geen beleggingen. Is dat zinvol voor mij.

(…)”

2.9 Beklaagde was in september 2021 wegens vakantie afwezig. Op de in 2.8 bedoelde e-mail van klaagster volgde geen afwezigheidsmelding. Bij terugkomst heeft beklaagde ook niet alsnog op de e-

mail van klagster van 7 september 2021 gereageerd.

2.10 Op 24 december 2021 oordeelde de Hoge Raad dat de Box-3 heffing ook na de invoering van de vermogensmix in strijd was met het (Unie)recht, en dat het aan de belastingrechter was om de daarvoor in aanmerking komende belastingplichtigen rechtsherstel bieden door de belastingheffing te baseren op het werkelijk met het vermogen behaalde rendement.

2.11 Op 3 februari 2022 heeft tussen klagster en beklagde per e-mail de navolgende correspondentie plaatsgevonden:

Klagster schrijft:

“Er stond weer in de krant over uitspraak betreffende heffing op rendement spaartegoeden. Ik stelde in de mail van september 2021 hier een vraag over. Geldt het collectief terug krijgen van heffing op spaargelden ook voor mij? “

Beklagde antwoordt:

“Ik krijg best veel vragen over dit onderwerp maar de meeste van mijn klanten beleggen in aandelen, og en een beetje spaargeld. Die kunnen dus nooit een beroep doen op het kerst-arrest want dat ging over de situatie dat bijna E xx spaargeld werd belast. Voorlopig kunnen alleen degene die tijdig bezwaar hebben gemaakt tegen aanslagen van oude jaren op compensatie rekenen. Maar mogelijk gaat de compensatie ook voor niet-bezwaarmakers met enkel spaargeld gelden.”

Daarop verzoekt klagster aan beklagde:

“Kunt je het voor mij alsnog in orde maken? Het gaat tenslotte om een behoorlijk bedrag.”

2.12 Op 4 februari 2022 is de correspondentie per e-mail vervolgd.

Beklagde schrijft aan klagster:

“Op 7 september zat in Frankrijk tot 27 september. Ik herhaal niemand wist dat de HR deze uitspraak zou doen. Jij bent de enige die geen effecten heeft en geen tweede huis e.d. Is 2020 al definitief.”

Klagster repliceert:

“Jij regelt al ruim 30 jaar mijn belastingzaken.

Dat heeft toch niets te maken met andere cliënten van jou die aandelen hebben en/of een tweede huis?? Dat de Hoge Raad deze uitspraak doet staat los van het advies wat ik je stuurde om voor 12 september een verzoek in te dienen bij de belastingdienst.

Kun je voor mij nog iets doen om alsnog aanspraak te kunnen maken op dat toch forse bedrag wat ik nu misloop?”

Beklagde heeft daarop onder meer geantwoord:

“Ik was helemaal niet in staat om voor 12-09 bezwaar te maken. Ik ben al veertig jaar in september met vakantie. In het najaar was er een uitspraak van een Hof waarin werd gesteld dat interen op het vermogen door de box-

III heffing niet eerlijk was.

Maar deze mensen hadden geen pensioen en geen salaris, alleen vermogen. Hun inkomsten uit vermogen waren veel lager dan de box-III heffing.

Het geval van de HR telde wel inkomen maar zij hadden (de idioten) bijna het gehele miljoen op een spaarrekening gezet.

Vroeger had je nog effecten bij de G. Dat jij ondanks de lage rente en de inflatie ook alles op een spaarrekening hebt gezet, is jammer. Gelukkig is de belastingvrije som verhoogd naar E. xx.

Alleen tegen openstaande aanslagen kan bezwaar worden gemaakt. Maar mogelijk is de Regering ook nog coulant ten aanzien van gevallen zoals jij.

Leuker kan ook ik het niet maken.”

Klaagster heeft daarop aan beklagde geschreven:

“Als jij geen poging wilt doen om dit voor mij alsnog in orde te maken zal ik mijn zaak voorleggen aan de belastingdienst. Ik zal de mails overleggen en aangeven waarom het bezwaar door jou niet tijdig is ingediend.

Mijn verzoek van 7 september heeft niets te maken met andere cliënten of vermogende bejaarden.

Het gaat om een individueel bezwaar tegen spaarbelasting.

Bij xx euro aan spaargeld gaat de Belastingdienst ervan uit dat je daar xx procent rendement op pakt, ofwel xx euro. Daarover moet je xx procent belasting betalen, wat neerkomt op xx euro.

Overigens kreeg ik geen afwezigheidsmelding op mijn mail van 7 september 2021. Ook in een later stadium heb ik van jou geen reactie gekregen op mijn verzoek.”

2.13 Het e-mailverkeer van 7 februari 2022 vermeldt onder meer:

Klaagster aan beklagde:

“Ik heb net uitgebreid gesproken met de belastingdienst./

(...)

De belastingdienst adviseert om alsnog een bezwaarbrieff te sturen over mijn persoonlijke situatie.

Ben jij aangesloten bij een beroepsvereniging? De belastingdienst gaf aan dat ik eventueel een klacht kan indienen wegens nalatigheid.

Het lijkt mij daarom niet meer dan redelijk als jij namens mij alsnog bezwaar maakt en aangeeft dat jij niet tijdig op mijn verzoek van 7 september 2021 hebt gereageerd. Graag ontvang ik een conceptversie alvorens deze wordt verstuurd.”

Beklaagde reageert onder meer:

“Ik blijf herhalen dat ik op 7 september niet in Nederland was en dus ook niet voor 12 september bezwaar kon maken.

Jij hebt mij toen niet verzocht om bezwaar te maken maar advies gevraagd. Niet de zaken verdraaien.

Ik krijg nooit def. aanslagen van jou, dus ik weet ook niet wat de status is.

Overigens in september 2021 was nog helemaal niet duidelijk wat de Hoge Raad zou besluiten en in welke situaties compensatie mogelijk zou zijn.”

Waarop klaagster aan beklagde heeft geantwoord:

“Er hebben 200.000 belastingbetalers bezwaar aangetekend. Daar had ook ik bij kunnen zitten als jij als belastingadviseur je werk goed had gedaan. Je bent aantoonbaar nalatig geweest in je adviserende rol. Jouw

minachtende reactie op de mogelijke financiële gevolgschade voor mij is echt beneden alle peil. Daarom hierbij nogmaals mijn vraag : ben je aangesloten bij een branchevereniging?"

2.14 In zijn e-mail aan klagster van 9 februari 2022 heeft beklagde onder meer geschreven:

"(...)

Ik wil verder niets meer met jou te maken te hebben.

Jij hebt mij enkel in september 2021 een vraag gesteld die ik vanwege mijn vakantie, niet heb

Beantwoord.

(...)"

Klagster heeft daarop onder meer aan beklagde geantwoord:

"Je bent in jouw rol als belastingadviseur duidelijk nalatig geweest. De mogelijkheid tot het maken van bezwaar tegen belastingheffing op spaargeld was in jouw beroepsgroep al lang bekend. Jij had dit daarom al ruim voor september voor mij kunnen en moeten regelen als belastingadviseur!"

2.15 In haar e-mail van 16 maart 2022 heeft klagster aan beklagde geschreven:

"Omdat jij mij nooit gewezen hebt op de mogelijkheid om bezwaar te maken tegen de rendementsheffing over de periode 2017 t/m 2020 via de massaal bezwaar procedure of het verzuimen hiertegen individueel bezwaar te maken in de periode dat jij aantoonbaar mijn Inkomstenbelasting en premie volksverzekering aangiften hebt verzorgd, stel ik jou aansprakelijk voor alle gevolgschade. Temeer omdat het door jou niet adequaat gebruik maken van deze bezwaarmogelijkheid juist voor mij grote financiële gevolgen kan hebben.

De bezwaarmogelijkheden waren al ver voor september 2021 bekend in de beroepsgroep van belastingadviseurs. Ik heb mijn zaak voorgelegd aan de belastingdienst en mocht ervan uitgaan dat jij als belastingadviseur dit voor mij zou regelen voor de periode 2017 t/m 2020. Daarom mijn aansprakelijkheidsstelling."

2.16 Op 20 mei 2022 oordeelde de Hoge Raad dat niet-bezwaarmakers geen recht hebben op rechtsherstelgerichte compensatie. Het kabinet heeft na dit arrest van de Hoge Raad onderzocht of en zo ja hoe het mogelijk was niet-bezwaarmakers toch te compenseren. Het kabinet heeft uiteindelijk besloten om geen compensatie te bieden aan de niet-bezwaarmakers.

2.17 Op 31 mei 2022 heeft klagster bij de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Raad) een klacht ingediend tegen beklagde.

2.18 Op 27 januari 2023 is de aanwijzing 'massaal bezwaar plus' voor de niet-bezwaarmakers in Box 3 over de jaren 2017-2020 bekend gemaakt.

3. De klacht en conclusies van klager en beklagde

3.1 Naar de Raad begrijpt, verwijt klagster beklagde in de onderhavige klachtprocedure, kort gezegd:

handelen in strijd met de artikelen 1.1 en 4 van het Reglement Beroepsuitoefening, (RBU) doordat beklagde:

- a. klaagster niet uit eigen beweging heeft voorgelicht en niet heeft geadviseerd tijdig bezwaar te maken tegen de eigen aangiften IB/PVV 2017-2020 met betrekking tot het daarin opgenomen inkomen uit sparen en beleggen (Box 3-heffing) en daarmee zijn zorgplicht jegens haar heeft geschonden;
- b. in zijn communicatie met klaagster zich op een onprofessionele, weinig respectvolle manier over klaagster heeft uitgelaten;
- c. in de klachtprocedure onnodig privacygevoelige informatie met de Raad heeft gedeeld en daarmee zijn beroepsgeheim heeft geschonden.

3.2 Beklaagde stelt primair dat de klacht in al haar onderdelen niet-ontvankelijk dient te worden verklaard en subsidiair dat de klachten ongegrond dienen te worden verklaard.

3.3 Klaagster concludeert tot gegrondbevinding van de klachten zoals vermeld.

4. Beoordeling van de klachten

4.1 Artikel 6.4 van het RTRB luidt:

Een klacht die wordt ingediend na verloop van een jaar na de dag waarop de klager heeft kennisgenomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van het handelen of nalaten van het lid van RB tegen wie de klacht is gericht, wordt niet-ontvankelijk verklaard. Een klacht wordt steeds niet-ontvankelijk verklaard indien meer dan vijf jaren na dat handelen of nalaten zijn verstreken.

4.2 Klaagster is een niet fiscaal geschoolde cliënte van beklaagde die reeds een groot aantal jaren vertrouwde op correcte fiscale advisering door beklaagde, met name in het iets verdere verleden, en de laatste jaren op een correcte afhandeling van haar aangiften IB/PVV. De Raad acht de verklaring van klaagster dat zij eerst in september 2021 op de hoogte is geraakt van de relevantie van de fiscale discussie rondom de bepaling van het Box 3 inkomen voor haar eigen fiscale positie, geloofwaardig. De klacht is mitsdien ontvankelijk.

Klachtonderdeel 3.1.a.

4.3 Beklaagde handelt in zijn relatie met klaagster als belastingadviseur/bedrijfsjurist. Klaagster beschikt over een rendementsvermogen waarvan de bezittingen (nagenoeg) geheel bestaan uit banktegoeden. Reeds in de jaren vóór 2017, werden door verschillende belastingplichtigen en/of hun belastingadviseurs fiscale procedures gevoerd met betrekking tot de rechtmatigheid van de zogenoemde Box-3 heffing, meer specifiek met betrekking tot de bepaling van het “inkomen” in Box 3. Hieraan werd in de fiscale pers ruime aandacht besteed. Beklaagde mag hiermee bekend worden verondersteld, dan wel hij had daarmee bekend behoren te zijn.

4.4 Vaststaat dat beklaagde klaagster nimmer uit eigen beweging heeft geadviseerd over de mogelijkheid om bezwaar te maken tegen de in haar definitieve aanslagen IB/PVV vervatte vaststelling van het fictieve inkomen in Box 3. Klaagster heeft gesteld dat dit wel van beklaagde had mogen worden verwacht. Beklaagde heeft zich tegenover haar immers steeds gepresenteerd als ‘belastingadviseur’ en haar in het verleden ook van adviezen voorzien, aldus klaagster.

4.5 Artikel 1, lid 1 van het RBU luidt:

Een lid is gehouden zijn werkzaamheden op een eerlijke, zorgvuldige en behoorlijke wijze te verrichten, zich te houden aan wet- en regelgeving en zich verder te onthouden van al wat overigens in strijd is met de eer en waardigheid van het beroep.

4.6 De Raad stelt voorop dat het in beginsel aan klaagster is om de feiten en omstandigheden te stellen en bij betwisting – zoals hier – aannemelijk te maken die de conclusie rechtvaardigen dat beklagde klachtwaardig heeft gehandeld, dat wil zeggen heeft gehandeld in strijd met het RBU. In het onderhavige geval heeft echter het navolgende te gelden.

4.7 Het behoort tot de zorgvuldige uitoefening van het beroep door een lid van het RB dat het lid zorgt voor een duidelijk vastlegging van de door een cliënt aan het lid verstrekte opdracht. De Raad overwoog in dat verband al eerder (zaak 704-2017):

“4.2 De Raad stelt voorop dat tot het op zorgvuldige en behoorlijke wijze verrichten van de werkzaamheden als bedoeld in artikel 1.1 RBU, tevens behoort dat een lid tegenover zijn cliënt geen onduidelijkheid laat bestaan over de inhoud en de reikwijdte van de door het lid jegens zijn cliënt aanvaarde opdracht. De Raad acht het verstrekken van een schriftelijke opdrachtbevestiging door het RB-lid daarvoor aangewezen.”

4.8 De achtergrond voor deze regel is dat het lid zich ervoor dient in te spannen dat wordt voorkomen dat bij zijn cliënt schade, of een anderszins nadelig situatie, zou kunnen ontstaan als gevolg van onduidelijke (werk-) afspraken tussen het lid en zijn cliënt. Het is daarbij aan het lid om ervoor te zorgen dat deze afspraken op een voor beide partijen duidelijke wijze worden vastgelegd en worden gecommuniceerd.

4.9 Naar het oordeel van de Raad had het op de weg van beklagde gelegen om, in overeenstemming met het bepaalde in artikel 1.1 RBU, de aard en omvang van de overeengekomen werkzaamheden schriftelijk vast te leggen, bijvoorbeeld in de opdrachtbevestiging. Door dit niet te doen is het beklagde aan te rekenen dat hierover onduidelijkheid is ontstaan. Dit werkt in de onderhavige situatie ten nadele van beklagde.

4.10 Gezien het voorgaande, en de verklaring van klaagster ter zitting van de Raad dat beklagde zich tegenover haar steeds heeft gepresenteerd als belasting ‘adviseur’ en haar in het verleden ook daadwerkelijk heeft geadviseerd – welke verklaring de Raad geloofwaardig acht – houdt de Raad het ervoor dat de door klaagster aan beklagde verstrekte opdracht mede omvatte het adviseren over fiscale ontwikkelingen die voor de belastingpositie van klaagster in haar aangifte inkomstenbelasting van belang kunnen zijn.

4.11 Hetgeen hiervoor is overwogen onder 4.10 brengt mee dat de mogelijkheid om aan te haken bij de massaal bezwaarprocedures voor de jaren 2017 tot en met 2020, zeker gezien de samenstelling van het rendementsvermogen van klaagster, een bespreekpunt had moeten zijn bij de jaarlijkse ontmoeting van beklagde met klaagster waarbij klaagster aan beklagde de voor dat jaar relevante fiscale gegevens voor het doen van haar aangifte IB/PVV ter hand stelde. Door dit niet te bespreken, en klaagster aldus de kans te ontnemen aan te sluiten bij de betreffende massaal bezwaarprocedures, heeft hij jegens haar zijn zorgplicht als belastingadviseur van klaagster, zoals deze in artikel 1, lid 1 van het RBU tot uitdrukking wordt gebracht, geschonden. Dit, terwijl een dergelijk advies eenvoudig en zonder veel tijdsbeslag had

kunnen worden gegeven. Met zijn stelling dat hij klaagster ook nimmer heeft afgeraden tijdig bezwaar te maken, hetgeen zij – aldus beklagde – immers ook zelf had kunnen doen, miskent beklagde zijn verantwoordelijkheid en zorgplicht als belastingadviseur jegens klaagster. Als gevolg hiervan is klaagster in een nadelige positie komen te verkeren doordat zij afhankelijk is geworden van de uiteindelijke uitkomst van de massaal bezwaar-procedure voor niet-bezwaarmakers.

4.12 Het verzoek van klaagster aan beklagde van 7 september 2021 is redelijkerwijs niet anders op te vatten dan een verzoek om advies. Beklagde heeft daarop niet gereageerd. Ook niet toen hij inmiddels van zijn vakantie was teruggekeerd. Door zijn onzorgvuldig handelen is tevens sprake van een schending van art 1.1 RBU.

De klacht zoals vermeld onder 3.1.a. is gegrond.

Klachtonderdelen 3.1.b en 3.1.c.

4.13 Aan klaagster kan worden toegegeven dat uit de onder 2.12 tot en met 2.14 opgenomen e-mailcorrespondentie een weinig professionele houding van beklagde blijkt, hetgeen een RB-belastingadviseur niet past, doch zulks is naar het oordeel van de Raad van onvoldoende gewicht om tot het oordeel te komen dat daarmee op die grond sprake is van schending van artikel 1.1. van het RBU. Daarbij wordt opgemerkt dat beklagde zich met zijn onder 2.12 en 2.14 opgenomen opmerkingen wel tot over de uiterste grens van hetgeen nog betamelijk is te achten voor een RB-adviseur heeft begeven

4.14 Artikel 4.1 van het RBU luidt:

Een lid is verplicht tot geheimhouding van alles wat in de uitoefening van zijn beroep te zijner kennis komt. Dit geldt niet wanneer hij door de klant (deels) van deze verplichting is ontheven, op hem een wettelijke of op de wet gebaseerde verplichting rust tot openbaarmaking, dan wel openbaarmaking noodzakelijk is voor de verdediging van zijn eigen belangen

4.15 Dat beklagde zijn beroepsgeheim heeft geschonden acht de Raad door klaagster niet aannemelijk gemaakt. Dat beklagde bij zijn voor de Raad gehouden feitenrelaas persoonlijke feiten heeft vermeld uit een eerdere periode, waaronder dat klaagster in het verleden gescheiden is, om daarmee – kennelijk – aan te geven dat hij klaagster in het verleden wel degelijk adviseerde, acht de Raad niet een schending als bedoeld in artikel 4.1.

4.16 De klachten zoals vermeld onder 3.1.b en 3.1.c. zijn ongegrond.

Slotsom

De klachten vermeld onder 3.1.a. is gegrond. Klachtonderdelen 3.1.b. en 3.1.c zijn ongegrond.

Op te leggen maatregel

Van een lid van de Vereniging mag worden verwacht dat hij erop toeziet en waarborgt dat hij zijn zorgplicht jegens zijn cliënten op correcte wijze nakomt. Beklagde heeft dat jegens klaagster niet of onvoldoende gedaan. Naar het oordeel van de Raad is de maatregel van “waarschuwing” als bedoeld in artikel 14.4, onder a. van het RTRB een passend en geboden antwoord op de geconstateerde gedraging van beklagde. De Raad zal overeenkomstig beslissen.

4. Kosten van de procedure

De kosten van deze procedure worden met toepassing van artikel 14.6 van het RTRB vastgesteld op € 200. Deze kosten komen ten laste van beklagde. Door de Vereniging dient aan klagster het door haar voor het in behandeling nemen van deze klacht gestorte bedrag van de waarborgsom van € 200 te worden terugbetaald.

5. Beslissing

De Raad:

- verklaart de klacht onder 3.1.a. gegrond,
- verklaart de klachten onder 3.1.b en 3.1.c ongegrond,
- waarschuwt beklagde,
- veroordeelt beklagde in de kosten van de procedure, door de Raad vastgesteld op € 200 en bepaalt dat beklagde het bedrag ad € 200 uiterlijk binnen veertien dagen nadat deze uitspraak onherroepelijk is geworden dient over te maken naar rekening IBAN: H.n.v. RB te Den Haag onder vermelding van klachtnummer xx, en
- bepaalt dat de door klagster gestorte waarborgsom van € 200 door de Vereniging wordt gerestitueerd.

Deze uitspraak is gedaan door M.G.J.M. van Kempen, voorzitter, mr.drs. C.J. van Zijp RB en drs. R. Ekhart-van der Laan RB.

De voorzitter,

mr.drs.

(mr.drs. M.G.J.M. van Kempen)

Deze uitspraak wordt toegezonden aan klagster en beklagde. Een kopie van deze uitspraak wordt toegezonden aan het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag.

Tegen deze uitspraak kunnen klagster, beklagde en het bestuur van de Vereniging RB binnen twee maanden na de dagtekening beroep instellen via de website rb.klachtregeling.nl.

Voor het instellen van beroep is een waarborgsom verschuldigd. Na het instellen van beroep ontvangt de indiener daarvoor een nota.